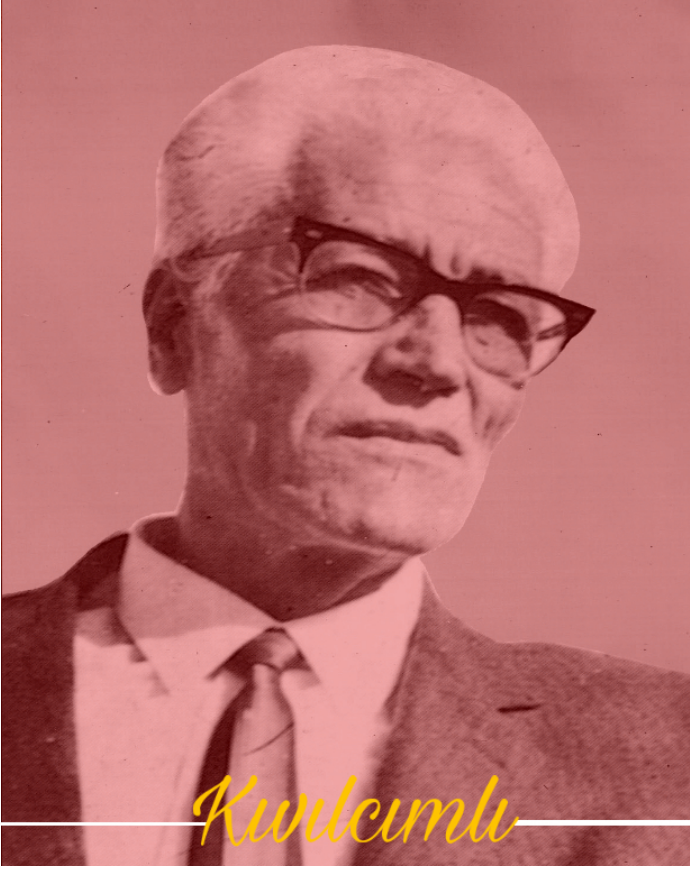

Hikmet Kıvılcımlı - İnsanlığın Başından Geçenler

Uluslararası Sosyal Tarih Enstitüsü'ndeki 170 numaralı dosyasında yer alan planlamada "*Genel Giriş*" başlığı altında yer alan bu yazı, Hikmet Kıvılcımlı'nın *Tarih Devrim Sosyalizm* kitabında yerini almıştır (Derleniş Yayınları, Üçüncü Baskı, 2012, s. 21-33). Yapılan planlamanın aksine *Tarih araştırmalarıyla ilgili notların içinde yer almamasına rağmen*, Tarih Devrim Sosyalizm'i özetleme önemi dolayısıyla, bu derleme ile birlikte sizlerle paylaşıyoruz.

İNSANLIĞIN BAŞINDAN GEÇENLER

Açık anlaşılmak için alfabeden başlayalım.

A- Tümüyle insanlığın başından geçenler, iki büyük çağa ayrılıyor:

- 1) **Tarihöncesi** (Préhistoire): Medeniyetten önceki çağlar. Bu bölüme **Yazısız Tarih** adını da verebiliriz.
- 2) **Tarih** (Histoire) medeniyetten sonraki çağlar. Bu iki çağın aralığına **Protohistoire** (Öntarih) diye bir geçit koyanlar da vardır.

Gerek **Tarihöncesi** ve gerekse **Tarih** üzerine dağlar gibi bilim malzemesi ve belgeler yığılmıştır. Fakat, Tarihöncesinden Tarihe geçiş'in ana kanunları; **soyut** (abstrait) sosyoloji bakımından az çok bilinmesine rağmen, **somut** olan Tarih bakımından yeterince aydınlanmış sayılamaz.

B- Sırf medeniyetleri anlatan Tarih, daha doğrusu Yazılı Tarih deyince, o da iki büyük bölüğe ayrılıyor:

1) **Antika Tarih** (Kadım Tarih): Protosümerlerden Batı Roma'nın yıkılışına dek sıralanan "**Medeniyetler**"i konu edinir.

2) **Modern Tarih**: Batı Ortaçağının bitişinden, günümüze dek uzayan bir tek çeşit "**Kapitalist Medeniyet**"ini (Batıda "Burjuva" denilen İşveren Medeniyetini) konu edinir.

Bu iki medeniyet Tarihleri aralığına da bir Modern "**Ortaçağ**" konuluyor.

Gerek Antika Tarih, gerek Modern Tarih ve Ortaçağ üzerine dağlar gibi bilim malzemeleri ve belgeler yığılmıştır. Fakat, Antika Tarihten Modern Tarihe geçişin, **soyut** sosyoloji bakımından açıklaması bir yana bırakılırsa, **somut Tarih** bakımından ana kanunları yeterince aydınlanmış sayılamaz.

C- **Antika Tarihe** (Histoire de l'Antiquité'ye) gelince, asıl konumuz odur. Orada bir tek değil, birçok "**Medeniyetler**" sayılır. Hattâ, her Tarihçinin kendi anlayışına göre bu sayı değişir durur. Birbirlerinden hayvan türleri gibi ayrı tutulan Antika Medeniyet tiplerinden beheri üzerine dağlar gibi bilgi malzemesi ve belgeler yığılmıştır. Ama bu medeniyetlerin birisinden ötekisine geçişlerindeki ana kanunları bulmak şöyle dursun, aralarında herhangi bir geçit bulunup bulunmadığı bile yeterince aydınlanmış sayılamaz.

Tek sözle: insanlığın belirli (déterminé) bir çağ içinde başından geçenler üzerine oldukça büyük ve aydınlık bilgilerimiz var. Fakat o çağların birinden ötekisine GEÇİŞ kanunları üzerine, gereği gibi aydınlanmış olmaktan uzağız. (Bundan sonra gelen bölümlerde, nasıl uzak olduğumuzu kısaca anlatacağız.)

Neden uzağız?

Belki, o geçiş çağları üzerine elde pek az malzeme ve belge bulunması karanlığa sebep gösterilecek.

Malzeme ve belge kıtlığı neden ileri geliyor?

Bu soruya verilecek en basit teknik karşılık bile, bizi ansızın üzerinde durulacak konuyla yüzyüze getiriyor: Geçiş konakları üzerine malzeme ve belgelerin az bulunuşu, YAZIya dayanarak yükselmiş medeniyetin, YAZISIZ (Antika kutsallıkların deyimiyle: "**KİTAPSIZ**") Barbar insanlarca alaşağı edilmiş bulunmasından ileri gelir. **[1]**

O zaman, Geçiş konaklarının karanlığında yalnız bir Kantite (Kemmiyet) [Nicelik]: malzeme ve belge azlığı değil, ayrı bir Kalite (Keyfiyet) [Nitelik] başkalığının da yattığını sezeriz.

Konumuz, o niteliği güden, bir çağdan öbürüne geçiş kanunlarını araştırmaktır.

“**BARBAR**” ve “**BARBARLIK**” deyimlerinin ne olduğunu ilk ve basit biçimde, lügat bakımından açıklayalım.

TARİH VE ÜRETİCİ GÜÇLER

Klasik Tarih, **metafizik** metodu yüzünden: her çağın yalnız **en mükemmel** örnek yanını ele almıştır; doğuş ve ölüş anlarını yeterince önemsememiştir. **Diyalektik** metotlu Klasik Tarihsel Maddecilik: hangi çağda olursa olsun, insan Toplumunun, genel olarak ve **son** duruşmada, “**ÜRETİCİ GÜÇLER**”le hareket ettiğini göstermiştir. Ama **özellikle** her çağda ve hele bir çağdan ötekine geçiş konağı içinde, o yere ve zamana göre **somut** olarak hangi “Üretici Güçler”in ayrı ayrı nasıl rol oynadıklarını araştırma ve bulma yetkisini, artık **Felsefe** yerine yalnız ve ancak olaylara dayanan sırf **Bilim**’e ısmarlamıştır.

Üretici Güçleri başlıca dört bölüme ayırabiliriz:

- 1- **TEKNİK**: Toplumun doğayla güreşinde kullandığı cansız araçlar ve kullanımları. Aygıtlar, avadanlıklar (Aletler, cihazlar) ve metotlar (usuller) [yöntemler].
- 2- **COĞRAFYA**: Toplumunu doğrudan doğruya dışarıdan, daha doğrusu mekân içinde çevreleyen maddî ortam. İklim, Doğa, vb...
- 3- **TARİH**: Toplumunu doğrudan doğruya **içeriden**, daha doğrusu zaman içinde çevreleyen **manevî** ortam. Gelenek-Görenek kalıntıları, vb...
- 4- **İNSAN**: Toplumun gerek dış-maddî ortamını, gerek iç-manevî ortamını teknik-araçla işleyen **Kollektif Aksiyon** (Topluca **Eylem**), Zor ve şiddet anlamlı “**Güç**”, vb...

Sosyoloji bakımından yukarıki dört ÜRETİCİ GÜÇLER dalından yalnız birisini, TEKNİK üretici gücü ele almak mümkündür; soyutlaştırılmış (tecrit edilmiş) sosyal olaylar hiç değilse bir kerteye dek teknikle aydınlatılabilir. Hele modern çağda Teknik olağanüstü gelişkin olduğundan, öteki üç grup üretici güçler belirli süre için değişmez sayılırsa, yalnız başına Teknik üretici güçler, sosyal olayların gidişinde jalon (yol gösterici sırık) rolünü oynayabilir.

Tarih bakımından Teknikle birlikte, (Coğrafya-Tarih-İnsan) sözcükleriyle özetlediğimiz öteki üç Üretici güç de ele alınmadıkça yeterli aydınlığa kavuşamaz. Çünkü Tarih son derece somut bir konudur. Robenson masalındaki gibi tek başına kalmış uyduruk insanın değil, gerçek insanın eylemidir. Gerçek insan: hem TOPLUM YARATICI’dır, hem TOPLUM YARATICI’dır. Tarih, o gerçek insanın: belirli geçmişinden kalma **Gelenek-Göreneklerle**, içinde yaşadığı belirli **Coğrafya** ve iklim şartlarına göre, belirli bir **Tekniğe** ve metoda

dayanarak yaptığı yaşama güreşinde, gene belirli bir seviyeye ulaşmış **Kollektif Aksiyon**undan doğar ve gelişir. Tarihte her şeye can veren bu Kollektif Aksiyondur.

Onun için, araştırmamız **SOMUT TARİH** olduğu ölçüde, insan aksiyonunu, manivela gücüyle on kat, yüz kat, vb. büyüten **üretici tekniği** elbet başta tutacaktır. Ama hele Antika Tarih Toplumunda, yalnız başına teknik, insanı umutsuzluğa düşürecek kadar yavaş gelişmiştir. Buna karşılık: her toplumun içinden çıktığı Tarih **Gelenek-Göreneklere**, içine girdiği **Coğrafya** etki-tepkileri altında gösterilmiş, insanca **Kollektif Aksiyon** Teknikten hızlı davranmıştır, denilebilir. Onun için, özellikle Antika Tarihte, dört küme üretici güçlerin: dördünü birden hesaba katmak gerekir. Yalnız teknik, olayların tümüyle aydınlanmasını değil, şemalaştırılmasını bile yapmaya yetemez.

Modern Toplumda Teknik: Maddî Coğrafya ve Manevî Tarih üretici güçlerini öylesine kökten ve kolaylıkla havaya uçurabiliyor ki, Toplum hareketinde yalnız Teknikle Kollektif Aksiyon karşı karşıya kalmış gibidir. Gene de, hangi toplum biçiminde olursa olsun insan:

- 1- Kendinden önce gelmiş geçmiş kuşaklardan arta kalan **Gelenek-Göreneklere** göre,
- 2- İçinde bulunduğu **coğrafya ortamına göre**,
- 3- Elinde tuttuğu **Tekniğe** göre bir **Kollektif Aksiyon** başarır.

Tümüyle insanlığa, dört başlı üretici güçler içinde Teknik: en son duruşmada ağır basmıştır. Ama Antika Tarihte her belirli Medeniyet için: Kollektif Aksiyon üretici gücü azaldığı zaman, Coğrafya üretici gücü durmuş, görenek ve geleneğin üretici gücü dağılmış, Teknik gerilemiştir. Böyle bir Medeniyet karşısında: tekniği daha güçlü olmasa bile, yeni bir coğrafya üretici gücünü temsil eden Gelenek-Görenek ve Kollektif Aksiyon güçleri daha üstün olan geri bir Barbar toplum, kolayca zafer kazanmıştır.

TARİHSEL DEVRİM - SOSYAL DEVRİM

Başlıca konumuz olan Tarihin büyük **GEÇİT** konaklarında, tek **vurucu güç** Barbarların, Tarihöncesi Toplumundan aldıkları sosyal Gelenek-Görenekli üstün Kollektif Aksiyonlarıdır. Medeniyet doğarken, yeryüzünde bilimsel anlamıyla VAHŞET toplumu kalmamış gibidir. Dünya en az **çömlekçilik** (balçığı pişirme) zanaatını keşfetmiş Aşağı Barbarlardan yukarıya doğru; **Orta Barbarlar** ve **Yukarı Barbarlar** ile kaplanmıştır. En ilk Gelenekler ve Mitolojiler (masal bilimler) gibi Berosus ve Herodotus Tarihi de, Etnoloji (ırk bilimi) ve Arkeoloji (eski eserler bilimi) araştırmaları da bunu açıklıyor.

Antika Tarih: Irak'ta Protosümerlerden, Mısır'da Predinastik Toplumlardan Modern çağa gelinceye değin, belirli Coğrafya ve Tarih üretici güçlerinden hız alan **Barbar** yığınlarının, nöbet sırası düştükçe **medeniyete** geçişleri Tarihidir. Bir medeniyetten ötekine geçişler: yeni ve taze (Coğrafya-Tarih-Kollektif Aksiyon) üretici güçleriyle eşikte bekleyen bir Barbar Toplumun Antika Tarihe girişinden başka bir şey değildirler.

Antika Medeniyetin kendi içinde -Modern medeniyette görülene benzeyen- bir “**SOSYAL DEVRİM**” imkânsızdır. Yeni bir sosyal sınıf, eski gerici sosyal sınıfı devirip medeniyeti kurtaracak durumda Kollektif Aksiyon gücü sağlayamaz. O zaman eskimiş medeniyetin üretici güçlerini boğan üretim ilişkilerini kökünden kazıyacak Barbar yığınları akına başlar. Barbarlar, Tarihöncesinin en sağlam İlkel Sosyalist (**Gelenek-Görenek ve Kollektif Aksiyon**) üretici güçlerini harekete geçirirler. Eskimiş medeniyette en az bulunan şeyse özellikle o güçlerdir. Onun için eski medeniyet dayanamayıp, inanılmaz çabuklukla yıkılır. Bu da bir Devrimdir, ama Sosyal Devrimin zıddına, eski medeniyeti kurtaracağı yerde yok ettiği için, ona: **TARİHSEL DEVRİM** adı verilebilir.

Üretici güçlerden ikisi (**Teknik-Coğrafya**) **MADDE**ye, ikisi (**Tarih-Kollektif Aksiyon**) **İNSAN**a dayanır. Eskimiş medeniyetin insan üstüne çullandırdığı baskı onu, üretici güç niteliği bakımından olumlu Gelenek-Göreneklerle Kollektif Aksiyondan yoksun edince, Medeniyet taze insan gücünü dışarıdan, Barbarlardan sağlamaya kalkışır. Aylıklı Barbar asker, Medeniyet kalesini **içinden** yıkmaya başlar. O zaman Teknik üretici güçler, dolambaçlı yoldan, **dışarıdan** rol oynarlar. Çünkü daha önce Medeniyet: hammadde kaynaklarını işletir ve ticaret ilişkilerini geliştirirken, teknik üretici güçlerin bir kolunu Barbarlar içine atmıştır. Teknik üretici güçler şimdi, o dışarıdaki kolu ile, içinden düzelmesi imkânsız olan eski medeniyeti yıkarak, insanlık için yeni bir medeniyetin kuruluşunu sağlar. Onun için Tarihsel Devrim medeniyetlerin sonu değil, bir çökkün medeniyetin **sonu**, doğacak bir medeniyetin de **başlangıcı** olur. Böylece en son duruşmada kesin hükmü gene **maddî üretici güçler** (Teknik, elverişli Coğrafya) vermiş olur.

Demek Tarihsel Devrimle insanlık durmaz, hız almak için gerileyip atlar. Bu atlayış, çöken medeniyetin, Barbarlık içine attığı maddî üretici güç kollarının çeşidine göre çeşitli sonuçlar verir.

İKİ ÇEŞİT TARİHSEL DEVRİM

Antika Tarihte görülen o yaman, korkunç ve inanılmaz Devrimler başlıca iki tipe girerler:

A- BİRİNCİ ÇEŞİT TARİHSEL DEVRİM

Tarihsel Devrimi yapan Barbarlar:

- 1) Yeni **Coğrafya** ve **Teknik** üretici güçlerine gebe bir ülkede yaşayan;
- 2) **Yukarı Barbarlık Konağı** seviyesine değin yükselmiş **KENT** (Cité)’den çıkan Barbarlar ise: eski yıkılmış medeniyetin yerine yepyeni bir **orijinal medeniyet** kurarlar. Çünkü içinden çıktıkları **ülke** maddî üretici güçlere (Coğrafya ve Teknik üretici güçlerine) gelişim sağlar. İçinden çıktıkları **Kent** ise: hem **Tarım** (Ziraat) ölçüsünde yüksek teknikli ve işbölümlü bir ekonomi temeli sağlamıştır; hem de yeni bir kültür ve **üstyapı** için gereken zenginlikte **kurum** ve **kurallar** kazandırmıştır. Yıktıkları eski medeniyetin temellerinde:

eski üretim ilişkilerinin boğduğu, duralattığı, gerilettiği **üretici güçleri** kolaylıkla serbest bıraktıkları gibi, kendi geldikleri Coğrafyanın üretici güçlerini de eskilerine aşlayarak daha ileri Teknik üretici güçlerin doğmasına kapı açarlar. Çöken medeniyetin üstyapı kurum ve kurallarını kendi Kentlerinin kurum ve kurallarından aşağı buldukları için, onları hiçe sayar veya alt duruma sokarlar.

Yukarı Barbarlar: yıktıkları medeniyetinkinden daha ileri üretim ilişkileri kurabildikleri için ve yıktıkları medeniyetin kurum ve kuralları yerine kendi Kentlerinin kurum ve kurallarını dayatacak güçte buldukları için, hem çöken medeniyetten daha ileri hem de bambaşka çeşitten orijinal yeni bir medeniyet yaratmış olurlar.

B- İKİNCİ ÇEŞİT TARİHSEL DEVRİM

Tarihsel Devrimi yapan Barbarlar:

1) Yeni Coğrafya ve Teknik üretici güçlerine gebe olmayan bir ülkede yaşayan,
2) **Orta Barbarlık Konağı** seviyesinden yukarı çıkamamış Sürücü **Çoban** Barbarlarsa, yıktıkları medeniyetin yerine orijinal bir medeniyet kuramazlar. Çünkü, içinden çıktıkları ülke, yeni üretici güçler (Coğrafya ve Teknik üretici güçler) sağlayamaz. İçinden geldikleri Toplum, her Antika Medeniyetin üretim temeli olan **Tarım** ekonomisine ulaşamamıştır. Kendi göçebe kurum ve kuralları da, yüksek teknikli ve işbölümlü medenî ekonomi temeli üzerinde gelişkin üstyapı ilişkilerine çekidüzen verebilecek yeterlikte değildirler. Ne yeni bir Coğrafya, ne yeni bir Teknik üretici gücü sentezleştirecek durumda değillerdir. Bütün becerileri: göçebe gidiş gelişlerine en uygun ideal Ticaret **kervancılığıdır**. Ama Ticaret yapabilmek için gerekli bol ürün veren yüksek üretim kendilerinde yoktur.

O yüzden, ister istemez içine girdikleri çökkün medeniyetin, gerek ekonomi temelini, gerekse üstyapı kurum ve kurallarını oldukları gibi benimsemek zorunda kalırlar. Onun diniyle dinlenirler. Yalnız, üstüne çıktıkları, egemen oldukları çökkün medeniyetin ilk doğuş zamanlarındaki ilişkilerini (kendi Tarihöncesi Toplumlarının Gelenek-Göreneklerine ve Kollektif Aksiyonlarına daha yakın buldukları için) diriltmiş olurlar. Eskimiş üretim ilişkilerinin boğduğu, gerilettiği üretici güçleri, ilk medeniyet doğuşu sıralarındaki serbestliğe kavuştururlar. İhtiyarlıktan çökmüş eski medeniyet canlanır, ölümden sonra dirilime uğrar. Daha ileri ve orijinal bir medeniyet doğmazsa da, eski orijinal medeniyet bir RÖNESANSa uğramış olur.

TARİH “TEKERRÜR” MÜDÜR?

Antika Medeniyetlerin beş altı bin yıl süren gelişiminde, temel ekonomi, pek az değişikliklerle (**Tefeci-Bezirgân**) “ikiz kardeşler” adındaki **Bezirgân Sermaye** (Le Capital Marchand) çerçevesini aşamaz. Onun için, gelmiş geçmiş bütün Antika Medeniyetler, o bezirgân ekonomi üzerinde yıkılıp kuruldukça, Tarihin “**Tekerrür**” ettiği sanılmıştır.

Gerçekte tekerrür yok, hareket ve değişme vardır. Kantite (**Nicelik**) bakımından: her medeniyet yıkılışında Barbar yığınlarından bir bölüğü daha medenîleştiği için, yeryüzünde medeniyet alanı gittikçe daha genişler. Kalite (**nitelik**) bakımından: medeniyetçe boyuna fethedilen yeni coğrafya ve dolayısıyla yeni teknik üretici güçler, Toplumun ekonomi temelini biraz daha ileriye götürür. İnsanlık “Bir adım geri, iki adım ileri” de olsa, izafî olarak, her seferinde azıcık daha yol alarak, Modern Medeniyet basamağına doğru yükselir.

Antika Medeniyetlerin, sıra dağlar gibi uzanıp gidişine, baştan sonuna dek egemen olan ana kanun **Tarihsel Devrimler Kanunudur**. Tarihsel Devrimler, modern çağla birlikte sona erer. Çünkü:

1) Modern çağda, her şeyden önce: Tarihsel Devrim imkânsızlaşmıştı. Yeryüzünde ne insanlığın fethetmediği belli başlı bir ülke, yeni üretici güçler sağlayacak **coğrafya** bölgesi kalmıştır; ne de o yeni maddî üretici güçleri kendi manevî üretici güçleriyle (Gelenek-Görenek ve Kollektif Aksiyonlu sosyal üretici güçleriyle) geliştirebilecek Barbar yığınları kalmıştır.

2) Ona karşılık, teknik üretici güçlerin gelişimi (büyük coğrafya keşiflerinin sömürge çapulları ve uzak dış ticaretin büyük sermaye birikimi yollarından) öylesine muazzam sıçrayışlar yaptı ki, yalnız başına Teknik güçlerin gelişimi Toplum içinde: hem (Coğrafya+Tarih+Barbar Kollektif Aksiyonu) üretici güçlerinin yerini tutabilecek **maddî gelişimi** sağladı; hem, medeniyeti ve insanlığı Tarihsel Devrim uçurumuna yuvarlanma kaçınılmazlığından kurtaracak Sosyal Devrimci **modern sosyal sınıflar** yetiştirebildi.

Modern Çağ Tarihinin geçiş ve atlayış kanunları **Sosyal Devrimler** kanunu olmuştur. Modern çağda, modern üretici güçlerin hızını, hiçbir eskimiş çökkün üretim ilişkisi sonuna dek ve Antika Medeniyette olduğu kadar kesince engelleyememiştir. Tersine yeni üretici güçlerin dev gelişimi, Toplum içinde yeni ve Tarihsel misyonlarını, yarım yahut tam bilinçle sezip benimsemiş ve çökkün gerici sınıflara dayatmayı bilmiş, yeni sosyal sınıflar yaratmıştır. Yeni Kollektif Aksiyon üretici güçlerinin güreşi sayesinde, her zaman soysuzlaşmış ve yetersiz yahut engel durumuna girmiş üretim ilişkilerini ortadan kaldırılabilmştir. Dışarıdan gelecek **Barbar** Kollektif Aksiyonuna ve **Tarihöncesi** sosyal gelenek ve göreneklerine hacet bırakmayan yeni sınıfların sosyal Kollektif Aksiyon üretici güçleri, teknik gelişime ve insanlığın ilerleyişine engel olabilecek eski egemen gerici sosyal sınıfların çökkün istibdadını giderebilmiştir. İnsanlığın, modern medeniyetle edindiği **Bilinç** ve **Teknik** kazançları, hiçbir Harp [Savaş] veya Buhran [Bunalım-Kriz] hoyratlığı ve bilinçsizliği ile yok edilemeyecek güce erdiğinden, her ihtilâf [anlaşmazlık-uyuşmazlık] ve patlangıç ortaya çıktıkça, eskiden beri var olan medeniyet yıkılmaksızın, yeni ve daha ileri üretim ilişkileri sağlayan bir **Sosyal Düzen** (rejim) daha insancıl yollardan kurulabilmiştir. 17'nci ve 18'inci Yüzyıllardaki **KAPİTALİZM** Devrimleri, 19'uncu ve 20'nci Yüzyıldaki **SOSYALİZM** Devrimleri, Modern Çağ'ın **SOSYAL DEVRİMLERİ**dir.

BARBARLIK: SOSYAL GELENEK-AKSİYON

Bu Tarih Tezine karşı son bir itiraz yapılabilir:

Tarihte her Tarihsel Devrim için, mutlaka saf kan Barbar yığını bulunabilmiş midir?

Unutmayalım, biz Barbar derken, onun muhakkak ilkel, yıkıcı, hoyrat yanını değil:

- 1) Tarihöncesi İlkel Sosyalist Toplumun **Sosyal Gelenek-Görenek** üretici güçlerini az çok taşıyan ve benimseyen insanı;
- 2) Çökmek üzere olan medeniyet insanlarında zulüm ve zorbalıkları ölçüsünde son kerteye dek soysuzlaşmış bulunan **Kollektif Aksiyon** üretici güçlerini yaşayan ve yaşatan insanı gözönüne getiriyoruz.

Yukarıda işaret edildiği gibi, son duruşmada keskin kılıcını masanın üstüne koyan hep **Teknik** olmuştur. Yalnız, Antika Tarihte Teknik bu rolünü, çökkün medeniyetin doğrudan doğruya içinde oynayamayınca dolayısıyla (dolambaçlı bir uç ve yol) kullanmış; hükmünü eski medeniyetin dışından, Barbarlık kanalıyla yürütmüştür. Genel kural olarak: orijinal bir yeni medeniyeti doğuracak Tarihsel Devrimi, Yukarı Barbarlık Konağının **Kent** kozası içine girmiş bulunan üretici güçler, orada yeni bir medeniyet kelebeğinin kanatlarını az çok geliştirmiş bulunduğu zaman başarmıştır. O yüzden, somut Antika Tarih yüzeyinde bir süre sonra çoğunlukla hep aynı zamanda **iki kutup** durumuna girmiş iki **ayrı medeniyet** çarpışmış görünür.

O zaman, iki kutup medeniyetten hangisi 4 başlı **üretici güçlerden** daha çok yararlanabiliyorsa, öteki daha az yararlananı yenmiştir. Böyle karşılaşmış iki medeniyetten her birisi, karşısındakinin teknik üretici güçlerini az çok kolaylıkla edinmenin yollarını bulabilmiştir. (Bizans'ın, surlarından dışarıya kaçırtdığı Macarı, Fatih alıp 1200 okkalık gülle atan topu yaptırmıştır.) Ama Teknik üretici güçlerin **Modern Çağ ölçüsünde kesin** faktör olamadığı Antika Medeniyetler çağında, bol bol bulunan öteki üç bölük üretici güçler (Coğrafya+Görenek-Gelenek+Kollektif Aksiyon) her zaman bir yanda, ötekisinden farklı kalmıştır. Bu sebeple, hangi medeniyet daha "**genç**" ise, yani: hangi medeniyet karşısındakinden daha yüksek Tarihöncesi (Gelenek-Görenek+Kollektif Aksiyon+Coğrafya) üretici güçlerine sahip ise, o medeniyet, daha alçak ölçüde (Gelenek-Görenek+Kollektif Aksiyon+Coğrafya) üretici güçlerine sahip olan medeniyeti yenmiştir.

Araştırmadaki güdücü düşünce özetinin özeti budur.

Notlar

[1] Yunanca'da "**BARBAROS**" sözcüğü "**YABANCI**" anlamına gelir. (Bizim ünlü Barbaros da, kimi Frenkçe bilenlerin yakıştırdıkları gibi "**Kızıl Sakal**" değil, yabancı demektir.)

Sokrates, der ki: **“Ispartalılara Helenlerden, çok kere de barbarlardan altın, gümüş akıyor.”** Buradaki “Barbarlar” Perslerdir. Sokrates “Barbar” dediği Perslerin medeniyetlerini övmek için şunu göze batırır: **“Ispartalıların zenginliği Helenlerinkine göre büyükse, Perslerinkine göre hiçtir.”** (Eflâtun [Platon]: Alkibiades, s. 48, 49). Demek, Yunanlılar kendilerinden çok zengin ve üstün bir medeniyetin, insanlarına “Barbar” diyorlardı. Bu kitapta kullandığımız **“Barbar”** sözcüğünün **“Yabancı”** anlamıyla hiçbir ilişiği yoktur.

Bugün Batılılar, beğenmedikleri uluslara sövmek için “Barbar” diyorlar. Bu kitapta öyle pejoratif (kötüleyici) anlama gelecek “Barbar” sözcüğü de akıldan geçemez.

“Barbar” sırf bilimsel sosyal anlamda kullanılabilir. Amerikalı Morgan, Medeniyetten önceki Toplumda iki sosyal çağ ayırır: birincisi VAHŞET, ikincisi BARBARLIK çağıdır. Yeryüzünde, ilk medeniyet doğarken Vahşet çağını yaşayan toplum kalmamıştır. Bütün dünyayı kaplayan insanlar: (Aşağı-Orta-Yukarı) olmak üzere üç konağa ayrılan BARBAR toplumlardır. Bizim bu kitapta söylediğimiz barbarlık, o medeniyetten önceki insanlığın geçirdiği hayat biçimidir, insan olarak barbar medeniden çok üstündür: çünkü yalan, korku ve eşitsizlik bilmez. Medenî: birbirinden ödü kopan, eşitlik bilmeyen, yalansız konuşmayan insandır. Bu bakımdan Tarihte bir ulusa Barbar derken, insan olarak onu, medenilerden çok üstün karakterli buluyoruz. Ve göreceğiz, gerçekte de: medeniler her zaman barbarlardan çok daha gaddar, zâlim, müstebit, alçak, yırtıcı, yıkıcı insanlardır. İlkel de olsa, sosyalist bir toplum olan Barbarlığın insanı ise yiğit, cömert, toleranslı, frenklerin Şövalye, Arapların **Gaazi**, Türklerin **Alp**, dedikleri temiz ülkücü kişilerdendir. Bunu böyle bilelim. Yanlış anlaşılmasın.